

Комисия за регулиране на съобщенията	
Вх. №	04-04-621
Дата:	30.10.09

БЪЛГАРСКА	
ТЕЛЕКОМУНИКАЦИОННА КОМПАНИЯ - АД	
София ул. "Тотлебен" №8	
Регистрационен индекс	37-00-913
Дата	30.10.2009

**ДО
КОМИСИЯТА ЗА РЕГУЛИРАНЕ
НА СЪОБЩЕНИЯТА
УЛ. "ГУРКО" № 6
СОФИЯ, 1000**

На вниманието на д-р Веселин Божков – Председател

Относно: Обществено обсъждане на проекти на изменение на Функционални спецификации за преносимост на географски номера при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга и/или при промяна на адреса в рамките на един географски национален код за направление; Функционални спецификации за преносимост на националнозначими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга и Функционални спецификации за осъществяване на преносимост на негеографски номера при промяна на доставчика, предоставящ съответната услуга

УВАЖАЕМИ Д-Р БОЖКОВ,

Във връзка с откритата от Комисията за регулиране на съобщенията процедура по обществено обсъждане на проекти на Функционални спецификации за преносимост на географски номера при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга и/или при промяна на адреса в рамките на един географски национален код за направление; Функционални спецификации за преносимост на националнозначими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга и Функционални спецификации за осъществяване на преносимост на негеографски номера при промяна на доставчика, предоставящ съответната услуга, приложено Ви изпращам становищата на „Българска телекомуникационна компания“ АД за всеки отделен проект.

Приложение: Съгласно текста.

С уважение,

Павел Вечев
Пълномощник на Изпълнителния директор

Становище на „Българска телекомуникационна компания“ АД (БТК) по Проект на Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на негеографски номера при промяна на доставчика, предоставящ съответната услуга (Функционални спецификации)

1. По чл. 14, ал. 2 от Проекта

Предлагаме посочената разпоредба да отпадне. Мотивите ни за това предложение са свързани с регламентирания в Раздел III от Глава четвърта на Закона за електронни съобщения (ЗЕС) начин на предоставяне на информация. Предложеният текст е неясен, като не пояснява и не доразвива изискванията на ЗЕС по отношение на събирането на информация. Евентуално бъдещо позоваване на разпоредбата на чл. 16, ал. 2 от Функционалните спецификации, което не се основава на изискванията на ЗЕС, би довело до разширяване на правомощията на Регулатора, а от там и до допълнително задължение, непроизтичащо от по висшия по степен нормативен акт.

2. Предлагаме да се създаде нова алинея 2 в разпоредбата на чл. 18 или създаване на нов член, който да регламентира информиране за повиквания към пренесен номер с добавена стойност.

Считаме, че следва да бъде създадена възможност, при повиквания към пренесен номер викащият абонат или потребител да бъде информиран безвъзмездно от доставчиците, че търсеният номер е пренесен.

Текстът е аналогичен на този от спецификациите за преносимост на географски номера и номера в мобилни клетъчни мрежи. По този начин се защитават интересите на потребителите, когато се обаждат на „изнесен“ от мрежата номер и цената на разговор е по-висока.

3. По чл. 19 от Функционалните спецификации.

В случай на обслужване на едно гише, предприятията нямат информация за това дали техен абонат или потребител е заявил желание за преносимост. Това става известно, едва след като абонат или потребител е подал заявление и приемащият доставчик е уведомил за това даряващия. В случай, че предприятие предлага по-добри оферти на абонат или потребител преди подаване на заявление, то същото ще бъде в нарушение на тази разпоредба на Функционалните спецификации, без да знае за намеренията на абоната или потребителя. Поради изложеното, предлагаме следната редакция на разпоредбата, която дава възможност на предприятията да предлагат на своите абонати и потребители по-добри конкурентни оферти, което би донесло допълнителни ползи за потребителите:

„чл. 19. Даряващият доставчик, както и неговите търговски представители, дистрибутори и партньори, нямат право да осъществяват контакти с абонатите или потребителите си, след подаване на заявление за преносимост, с цел обсъждане на предимствата или недостатъците от смяна на доставчика или за отправяне на нови оферти, промени в тарифния план и други условия по съществуващия договор на абоната.“

4. Предлагаме в чл. 23, както и в целия документ думите „общите условия за взаимоотношения с крайните потребители на доставчиците“ да бъде заменена с „обща условия за преносимост“.

Предложеният ни се базира на факта, че договорите с доставчици на негеографски услуги не са сключени въз основа на общи условия, а са индивидуални договори.

Съгласно чл. 226 от ЗЕС задължения за изготвяне на общи условия имат предприятията, предоставящи обществени телефонни услуги и то, само когато практически е неприложимо сключването само на индивидуални договори. Вменяване на задължения за изготвяне на общи условия разширява законовите задължения на предприятията. Този подход бе възприет от всички предприятия, изготвили процедура за преносимост на негеографски номера по действащите спецификации.

5. Предлагаме следната редакция на чл. 26 от Проекта:

5.1. С оглед предотвратяване на възможността прекалено рано даряващият доставчик да иска ограничаване на достъпа на абонат поради неплащане на последни текущи задължения, предлагаме разпоредбата на чл. 26, ал. 1, т. 2 от Функционалните спецификации да се измени, както следва:

„2. абонатът или потребителят има дължими задължения към даряващия доставчик, пряко свързани с пренасяния номер, и услугите, ползвани чрез него, възникнали преди датата на подаване на заявлението и дължими от абоната или потребителя на даряващия доставчик.“

Така разписаната разпоредба ще позволи предвиденото по процедура ограничаване на достъпа до мрежата на пренесен абонат (в срок от 60 дни от първата неплатена фактура, съгласно действащата процедура) да стане на по-късен етап. При положение, че абонатът е заплатил всички дължими текущи задължения към момента на пренасяне, няма да се налага този срок да се брои от дата преди подаване на заявлението и реално ще се наложи след пренасянето да заплати задължения само по едно текущо задължение.

5.2. С оглед предложението на БТК за изменение на чл. 29 от Функционалните спецификации, предлагаме да се измени и разпоредбата на чл. 26. Посоченото изменение има за цел да се позволи по-гъвкав подход за заплащането на определени от даряващия доставчик неустойки от една страна и създаване на гаранция за последния за получаването на тези неустойки.

При „обслужване на едно гише“ прекратяването на договора с даряващия доставчик следва да се извърши чрез упълномощаване на приемащия доставчик с подаването на заявление за преносимост. В случай, че абонат заплати преди договорена преносимост всички дължими суми по срочни договори и/или такива за лизинг на крайни устройства или оборудване, то на практика процедурата ще се превърне в обслужване на две гишета. Абонатът пожелал смяна ще се обърне към даряващия доставчик за заплащане на задължения до края на договора, а не само текущи такива. По този начин се налага да получи „разрешение“ за пренасяне при друг доставчик, тъй като такива задължения се заплащат при прекратяване на договора. Едва след така получено „разрешение“, абонатът може да подаде заявление при приемащия доставчик.

От друга страна е необходимо да се гарантира и правото на абоната/потребителя да се откаже от преносимостта след подаване на заявление. Такова право е създадено и към момента чрез възможността за отказ един ден преди датата на пренасяне.

С оглед изложеното, предлагаме създадената в Проекта т. 3 от чл. 26, ал. 1 да отпадне и да се измени ал. 3 от същата разпоредба по следния начин:

„(3) Задължения, отнасящи се до заплащане на дължими суми, свързани с предсрочно прекратяване на срочни договори и/или такива за лизинг на крайни устройства или оборудване, се заплащат от абоната преди определената дата за преносимост.“

6. По чл. 27 от Функционалните спецификации

Във връзка с предложенията по т. 5 и т. 7 от настоящото становище, предлагаме и изменение на чл. 27 от Функционалните спецификации. Посоченото изменение следва да въведе срок за заплащане на дължими неустойки, свързани с предсрочно прекратяване на срочни договори и/или такива за лизинг на крайни устройства или оборудване.

Предложението на БТК има за цел да позволи на абоната да се откаже от преносимостта, след като е подал заявление за преносимост (позволена към момента възможност за отказ в срок до един ден преди датата на пренасяне) от една страна и гаранция за даряващия доставчик относно дължими неустойки.

Във връзка с изложеното, предлагаме създаването на нова алинея със следното съдържание:

„(2) В случай на незаплащане на задължения по чл. 26, ал. 3 от страна на абоната или потребителя или от страна на приемащия оператор, даряващия доставчик може да пренасочи датата за преносимост. В случай, че задълженията не бъдат заплатени до 30 дни от подаване на заявлението, процедурата се прекратява.“

7. По чл. 29 от Проекта.

Текстовете в чл. 29, ал. 1 и ал. 2 са приложими за случаите, когато заявлението се подава при даряващия доставчик, а не при приемащия доставчик. Това е така, тъй като те се целят да ограничат възможността даряващият доставчик да отказва преносимост, когато абонат подаде заявление при него.

При „обслужване на едно гише“ е необходимо да се регламентират конкретно случаите, в които даряващият доставчик може да откаже преносимост. Това е единственият възможен извод, тъй като действията на приемащия доставчик ще се явят функция на извършваните проверки от даряващия доставчик. В тази връзка, основанията за отказ следва да гарантират, че даряващият доставчик ще спазва определени правила и процедури по проверки. Това се налага с оглед посещението на клиента единствено при приемащия доставчик и необходимост от извършване на комуникация между даряващия и приемащия доставчик. Всеки доставчик има интерес да увеличава абонатите си. От тази гледна точка, следва условията, при които приемащият доставчик ще може да отказва сключване на договор с „пренасяне“ на номер да са част от общите условия, а да не произтичат от Функционалните спецификации. Това ще гарантира равнопоставеност между собствените абонати и абонатите, заявили пренасяне – изискване на разпоредбата на чл. 18 от действащите Функционални спецификации (разпоредбата не е поставена на обществено обсъждане за изменение). Това е и единственият възможен извод, тъй като чрез въвеждане на основания за отказ от страна на приемащия доставчик от една страна и действието на посочената разпоредба от друга страна, КРС необосновано ще създаде възможност за изменение на общите условия на предприятията по отношение на съществуващите абонати.

От друга страна, вменяването на конкретни задължения и основания за отказ за „приемане“ на нови абонати, ще доведе до силно затрудняване на приемащия доставчик да определя по-добри условия за абонатите при сключване на договор с нови абонати, а от там ще затрудни „пренасянето“ на номера.

Във връзка с това, предлагаме разпоредбата на чл. 29 да се измени по следния начин:

„чл.29. Преносимост на номер/номера може мотивирано да бъде отказана от даряващия доставчик само в следните случаи:

1. номерът е несъществуващ или не е предоставен на абонат на даряващия доставчик;
2. номерът не е активен;
3. даряващият доставчик вече е получил валидно заявление за пренасяне на същия номер;
4. абонатът има дължими задължения към даряващия доставчик, които са пряко свързани с пренасянния номер и услугите, ползвани чрез него, които са станали дължими преди датата на подаване на заявлението;
5. абонатът или приемащия доставчик не е платил всички дължими суми, съгласно чл. 27, свързани с предсрочно прекратяване на срочни договори с даряващия доставчик и/или такива за лизинг на крайни устройства или оборудване, пряко свързани с пренесения номер и услугите, ползвани чрез него;
6. абонатът или потребителят е ползвал услугите на даряващия доставчик за период по-малък от 3 (три) месеца;
7. технически причини, определени в процедурата по чл. 24, ал. 1.”

8. По чл. 32, ал. 1 от Проекта

Предлагаме разпоредбата да се измени като след думите „не по-дълъг от 7 часа“ се разпишат думите „и период за установяване на възможност за преносимост не по-дълъг от два работни дни“.

При процедурата „обслужване на едно гише“ е необходимо приемащият и даряващият доставчик да извършат съответни проверки и да си комуникират след подаване на заявлението. Наличието на срок за обмяна на информация по разглеждане на заявлението е необходим, с оглед гарантиране на условието даряващият доставчик своевременно да уведоми приемащия доставчик за възможността за преносимост или отказ.

Във връзка с изложеното, предлагаме срокът за реализация на преносимостта да включва и времето за обмен на информация между доставчиците. Предложеното от нас изменение на разпоредбата е съобразено със сега действащите срокове и дава възможност за обмен на необходимата информация за установяване на възможността за преносимост, както и възможност за своевременно определяне на датата за осъществяване на пренасянето. Срокът е по-дълъг от този за преносимост на мобилни номера, поради необходимостта от допълнителни проверки и преконфигуриране на услугите.

9. По чл. 35 от Функционалните спецификации

Разпоредбата на чл. 134 от ЗЕС определя задължение за предприятията да дават възможност на свои абонати и потребители безпрепятствено да могат да сменят доставчика със запазване на номерата.

Задължението за определяне на цени, покриващи разходите, е общо за начина на определяне на цени. Това може да доведе до определяне на спекулативно високи цени, които да бъдат пречка за реализиране на преносимостта.

В тази връзка предлагаме в разпоредбата на чл. 35 от Функционалните спецификации след текста „Закона за електронните съобщения“ да се добави текстът „и не следва да създава пречки за преносимостта на номерата“.

10. Предлагаме създаване на нова преходна и заключителна разпоредба:

„§ 8 Издадените удостоверения в срок до две седмици от подписване на процедурата по чл. 24, ал. 1 са валидни, до изтичане на срока на тяхната валидност.“

Такава преходна разпорежба ще даде възможност за непрекъсваемост на процеса по преносимост.

Становище на „Българска телекомуникационна компания“ АД (БТК) по Проект на функционални спецификации за преносимост на националнозначими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга (Функционални спецификации)

1. По чл. 26, ал. 2 от Проекта

Предлагаме посочената разпоредба да отпадне. Мотивите ни за това предложение са свързани с регламентирания в Раздел III от Глава четвърта на Закона за електронни съобщения (ЗЕС) начин на предоставяне на информация. Предложеният текст е неясен, като не пояснява и не доразвива изискванията на ЗЕС по отношение на събирането на информация. Евантуално бъдещо позоваване на разпоредбата на чл.16, ал.2 от Функционалните спецификации, което не се основава на изискванията на ЗЕС, би довело до разширяване на правомощията на Регулатора, а от там и допълнително задължение непроизтичащо от по-висшия по степен нормативен акт.

2. По чл. 31, ал. 4 от Проекта.

Предлагаме посочената разпоредба да отпадне. Анализ за съответствие на викаш към викан номер и изпълняване на някакви действия на базата на това съответствие е твърде сложен. Това означава да се въвеждат записи за всяка такава двойка в мрежовите елементи. Системите, които ползваме в момента, не позволяват подобни операции. Деактивиране на информирането е допълнителна услуга, която стандартно не се поддържа от мрежите и за която е необходима конкретна допълнителна обработка от доставчиците на апаратури. Това е свързано със значителни инвестиции за допълнително оборудване и софтуер и би направило нейната цена силно неприемлива. От тази гледна точка въвеждането на подобно задължение е допълнителна тежест. Опитът от преносимостта на мобилни номера показва, че няма искания за предоставяне на такава услуга, което прави подобно задължение непропорционално.

В допълнение следва да се има предвид, че наложеният от КРС сигнал от три секунди не би могъл да се яви пречка за прекратяване на повикванията към пренесен номер. Това е видно и от извършените от КРС анализи с оглед въвеждането на посочения сигнал. От изложеното до тук става ясно, че разписването на подобна разпоредба не е необходимо.

3. По чл. 32 от Функционалните спецификации

В случай на обслужване на „едно гише“ предприятията нямат информация за това дали техен абонат или потребител е заявил желание за преносимост. Това става известно едва след като абонат или потребител е подал заявление и приемащият доставчик е уведомил за това даряващия. В случай, че предприятие предлага по-добри оферти на абонат или потребителя, то същото ще бъде в нарушение на тази намеренията на абоната или потребителя, то същото ще бъде в нарушение на тази разпоредба на Функционалните спецификации. Поради изложеното, предлагаме редакция на разпоредбата, която дава възможност на предприятията да предлагат на своите абонати и потребители по-добри конкурентни оферти, преди получаване на информация за желанието за прекратяване на договора на даден абонат, което би донесло допълнителни ползи за клиентите:

„чл. 32. Даряващият доставчик, както и неговите търговски представители, дистрибутори и партньори, нямат право да осъществяват контакти с абонатите или потребителите си, след подаване на заявление за преносимост с цел обсъждане на предимствата или недостатъците от смяна на доставчика, или за отправяне на нови оферти, промени в тарифния план и други условия по съществуващия договор на абоната.“

4. По чл.40 от Проекта

4.1.С оглед предотвратяване на възможността прекалено рано даряващият доставчик да иска ограничаване на достъпа на абонат поради неплащане на последни текущи задължения, предлагаме разпоредбата на чл. 40, ал. 1, т. 2 от Функционалните спецификации да се измени както следва:

„2. абонатът или потребителят има дължими задължения към даряващия доставчик, пряко свързани с пренасяния номер, и услугите, ползвани чрез него, възникнали преди датата на подаване на заявлението и дължими от абоната или потребителя на даряващия доставчик.“

Така разписаната разпоредба ще позволи предвиденото по процедура ограничаване на достъпа до мрежата на пренесен абонат (в срок от 60 дни от първата неплатена фактура, съгласно действащата процедура), да стане на по-късен етап. При положение, че абонатът е заплатил всички дължими текущи задължения към момента на пренасяне, няма да се налага този срок да се брои от дата, преди подаване на заявлението, и реално ще се наложи след пренасянето да заплати задължения само по едно текущо задължение.

4.2. С оглед предложението на БТК за изменение на чл. 43 от Функционалните спецификации, предлагаме да се измени и разпоредбата на чл. 40. Посоченото изменение има за цел да се позволи по-гъвкав подход за заплащането на определени от даряващия доставчик неустойки от една страна, и създаване на гаранция за последния за получаването на тези неустойки от друга страна.

При „обслужване на едно гише“ прекратяването на договора с даряващия доставчик следва да се извърши чрез упълномощаване на приемащия доставчик с подаването на заявление за преносимост. В случай, че абонат заплати преди договорена преносимост всички дължими суми по срочни договори и/или такива за лизинг на крайни устройства или оборудване, то на практика процедурата ще се превърне в „обслужване на две гишета“. Абонатът, пожелал смяна, ще се обърне към даряващия доставчик за заплащане на задължения до края на договора, а не само текущи такива. По този начин се налага да получи „разрешение“ за пренасяне при друг доставчик, тъй като такива задължения се заплащат при прекратяване на договора. Едва след така получено „разрешение“, абонатът може да подаде заявление при приемащия доставчик. Създават се условия и за некоректни действия от страна на даряващия доставчик за „задържане“ на абоната.

От друга страна е необходимо да се гарантира и правото на абоната/потребителя да се откаже от преносимостта след подаване на заявление. Такова право е създадено и към момента чрез възможността за отказ един ден преди датата на пренасяне.

С оглед изложеното предлагаме създадената в Проекта т. 3 от чл. 40, ал. 1 от ЗЕС да отпадне и да се измени ал. 3 от същата разпоредба по следния начин:

„(3) Задължения, отнасящи се до заплащане на дължими суми, свързани с предсрочно прекратяване на срочни договори и/или такива за лизинг на крайни устройства или оборудване, се заплащат от абоната преди определената дата за преносимост.“

4. По чл. 41 от Функционалните спецификации

Във връзка с предложенията по т. 3 и т. 5 от настоящото становище, предлагаме и изменение на чл. 41 от Проекта. Посоченото изменение следва да въведе срок за заплащане на дължими неустойки, свързани с предсрочно прекратяване на срочни договори и/или такива за лизинг на крайни устройства или оборудване.

Предложението на БТК има за цел да позволи на абоната да се откаже от преносимостта след като е подал заявление за преносимост (позволена към момента възможност за отказ в срок до един ден преди датата на пренасяне) от една страна и гаранция за даряващия доставчик относно дължими неустойки от друга.

Във връзка с изложеното предлагаме създаването на нова алинея 2 в разпоредбата със следното съдържание:

„(2) В случай на незаплащане на задължения по чл. 40, ал. 3 от страна на абоната или потребителя или от страна на приемащия оператор, даряващият доставчик може да пренасочи датата за преносимост. В случай, че задълженията не бъдат заплатени до 30 дни от подаване на заявлението, процедурата се прекратява.“

5. По чл. 43 от Проекта

Текстовете в чл. 43, ал. 1 и ал. 2 са приложими за случаите, когато заявлението се подава при даряващия доставчик, а не при приемащия доставчик. Това е така, тъй като те целят ограничаване на възможността даряващият доставчик да отказва преносимост, когато абонат подаде заявление при него.

При „обслужване на едно гише“ е необходимо да се регламентират конкретно случаите, в които даряващият доставчик може да откаже преносимост. Това е единственият възможен извод, тъй като действията на приемащия доставчик ще се явят функция на извършваните проверки от даряващия доставчик. В тази връзка основанията за отказ следва да гарантират, че даряващият доставчик ще спазва определените правила и процедури по проверки. Това се налага с оглед посещението на клиента единствено при приемащия доставчик и необходимост от извършване на комуникация между даряващия и приемащ доставчик. Всеки доставчик има интерес да увеличава абонатите си. От тази гледна точка следва условията, при които приемащия доставчик ще може да отказва сключване на договор с „пренасяне“ на номер да са част от Общите условия, а не да произтичат от Функционалните спецификации. Това ще гарантира равнопоставеност между собствените абонати и абонатите, заявили пренасяне – изискване на разпоредбата на чл. 30 от действащите Функционални спецификации (разпоредбата не е поставена на обществено обсъждане за изменение). Това е и единственият възможен извод, тъй като чрез въвеждане на основания за отказ от страна на приемащия доставчик от една страна и действието на посочената разпоредба от друга страна, КРС необосновано ще създаде възможност за изменение на Общите условия на предприятията по отношение на съществуващите абонати.

Наред с това вменяването на конкретни задължения и основания за отказ за „приемане“ на нови абонати ще доведе до силно затрудняване на приемащия доставчик да определя по-добри условия за абонатите при сключване на договор, а от там ще затрудни „пренасянето“ на номера.

Във връзка с това предлагаме разпоредбата на чл. 30 да се измени по следния начин:

„чл. 30, ал. 1 Преносимост на номер/номера може мотивирано да бъде отказана от даряващия доставчик, само в следните случаи :

1. номерът е несъществуващ или не е предоставен на абонат или потребител на даряващия доставчик;
2. номерът не е активен;
3. даряващият доставчик вече е получил валидно заявление за пренасяне на същия номер, процедурата по което още не е приключила или е налице валидно заявление пред друг приемащ доставчик за същия номер, процедурата по разглеждане на което още не е приключила;

4. абонатът или потребителят има дължими задължения към даряващия доставчик, пряко свързани с пренасяния номер, и услугите, ползвани чрез него, възникнали преди датата на подаване на заявлението и дължими от абоната или потребителя на даряващия доставчик;

5. абонатът или приемащият доставчик не е платил всички дължими суми, съгласно чл. 41, свързани с предсрочно прекратяване на срочни договори с даряващия доставчик и/или такива за лизинг на крайни устройства или оборудване, пряко свързани с пренесения номер и услугите, ползвани чрез него;

6. абонатът или потребителят е ползвал услугите на даряващия доставчик за период по-малък от 3 месеца към момента на подаване на заявлението;

7. данните за абоната/потребителя са непълни и/или неточни;

8. технически причини, определени в процедурата по чл. 38, ал. 1."

6. По чл. 46 от Проекта

Предлагаме разпоредбата да се измени като след думите „не по-дълъг от 7 часа“ се прибавят думите „и време за установяване на възможност за преносимост не по-дълъг от два работни дни“.

При процедурата „обслужване на едно гише“ е необходимо приемащият и даряващият доставчик да извършат съответни проверки и да си комуникират след подаване на заявлението. Наличието на срок за обмяна на информация по разглеждане на заявлението е необходим с оглед гарантиране на условието даряващият доставчик своевременно да уведоми приемащия доставчик за възможността за преносимост или отказ.

Във връзка с изложеното предлагаме срокът за реализация на преносимостта да включва и времето за обмен на информация между доставчиците. Предложеното от нас изменение на разпоредбата е съобразено със сега действащите срокове и дава възможност за обмен на необходимата информация за установяване на възможността за преносимост, както и възможност за своевременно определяне на датата за осъществяване на пренасянето.

7. По чл. 49 от Функционалните спецификации

Разпоредбата на чл. 134 от ЗЕС определя задължение за предприятията да дават възможност на свои абонати и потребители безпрепятствено да могат да сменят доставчика със запазване на номерата.

Задължението за определяне на цени, покриващи разходите, е общо за начина на определяне на цени. Това може да доведе до определяне на спекулативно високи цени, които да бъдат пречка за реализиране на преносимостта.

В тази връзка предлагаме в разпоредбата на чл. 49 от Функционалните спецификации след текста „Закона за електронните съобщения“ да се добави текстът „и не следва да създава пречки за преносимостта на номерата“.

8. Предлагаме създаване на нова преходна и заключителна разпоредба:

§ 8 Издадените удостоверения в срок до две седмици от подписване на процедурата по чл. 38, ал. 1 са валидни до изтичане на срока на тяхната валидност.

Такава преходна разпоредба ще даде възможност за непрекъсваемост на процеса по преносимост.

Становище на „Българска телекомуникационна компания“ АД (БТК) по Проект на функционални спецификации за преносимост на националнозначими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга (ФС)

I. Общи бележки

Считаме, че предложените промени значително увеличават реалните възможности за преносимост на номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга. Това се дължи най-вече на въвеждането на възможност за обслужване на едно гише. По този начин потребителите ще могат безпрепятствено да сменят своя доставчик на мобилни услуги, което ще бъде допълнителен стимул за конкуренцията на този пазар.

Това, от своя страна, налага и други изменения във ФС, които да гарантират максимално невъзможността на доставчиците да извършват некоректни действия спрямо абонати и потребители, свързани с опити за тяхното "задържане". Това може да бъде постигнато като се ограничат изцяло задълженията на абонати или потребители да уведомяват по какъвто и да било начин даряващия доставчик за намерения за прекратяване на договори със запазване на номера.

Наред с това следва да се даде свобода на приемащия доставчик да определя условията, при които ще предлага договори със запазване на номера. Липсата на ограничения в тази посока би стимулирало в значителна степен предлагането на оптимални условия за абонатите.

II. Конкретни бележки

1. По чл. 16, ал. 2 от Проекта

Предлагаме посочената разпоредба да отпадне. Мотивите ни за това предложение са свързани с регламентираният в Раздел III от Глава четвърта на Закона за електронни съобщения (ЗЕС) начин на предоставяне на информация. Предложеният текст е неясен, като не пояснява и не доразвива изискванията на ЗЕС по отношение на събирането на информация. Еventуално бъдещо позоваване на разпоредбата на чл.16, ал.2 от Функционалните спецификации, което не се основава на изискванията на ЗЕС, би довело до разширяване на правомощията на Регулатора, а от там и допълнително задължение непроизтичащо от по-висшия по степен нормативен акт.

2. По чл. 20, ал. 2 от Проекта

Предлагаме посочената разпоредба да отпадне. Считаме, че с предложението текст се въвеждат задължения за предприятията, предлагащи мобилни услуги, като се определят вида услуги, които ще предоставят, при „приемане“ на абонати. Подобни задължения са в противоречие със ЗЕС.

Задълженията за преносимост, наложени на предприятията, съгласно изискванията на чл. 134 от ЗЕС, се отнасят до даване на възможност на „своите абонати да запазят номера си“ при промяна на доставчика. Това задължение се отнася единствено до „напускане“ на мрежата, без да касае условията, при които ще се ползват услугите при „приемащото“ предприятие.

Предложеният текст противоречи и с текстовете на ал. 4 на същия член, определящи съдържание на Функционалните спецификации. Те не съдържат изисквания за определяне на условията, при които абонат ще ползва услугите при приемащото предприятие.

Не на последно място следва да бъде отчетен и фактът, че абонатите на мобилни услуги в Република България са над 10 000 000. Това показва голяма наситеност на

пазара, като въпрос на търговски интерес от страна на предприятията е да предлагат по-големи възможности за привличане на абонати и потребители. Начинът на предоставяне на услугите – абонамент или предплатени, е въпрос на търговска политика. Налагането на подобни задължения води до свръхрегулация.

Отпадането на текста не изключва възможността предприятията сами определят начина на ползване на услугите - абонамент или предплатена услуга.

3. По чл. 21, ал. 4 от Проекта

Предлагаме посочената разпоредба да отпадне. Анализ за съответствие на викащ към викан номер и изпълняване на някакви действия на базата на това съответствие е твърде сложен. Това означава да се въвеждат записи за всяка такава двойка във мрежовите елементи. Системите, които ползваме в момента, не позволяват подобни операции. Деактивиране на информирането е допълнителна услуга, която стандартно не се поддържа от мрежите и за която е необходима конкретна допълнителна обработка от доставчиците на апаратури. Това е свързано със значителни инвестиции за допълнително оборудване и софтуер и би направило нейната цена силно неприемлива. От тази гледна точка въвеждането на подобно задължение е допълнителна тежест. Опитът от преносимостта на мобилни номера показва, че няма искания за предоставяне на такава услуга, което прави подобно задължение непропорционално.

В допълнение следва да се има предвид, че наложеният от КРС сигнал от три секунди не би могъл да се яви пречка за прекратяване на повикванията към пренесен номер. Това е видно и от извършените от КРС анализи с оглед въвеждането на посочения сигнал. От изложеното до тук става ясно, че разписването на подобна разпоредба не е необходимо.

4. По чл. 22 от Проекта.

В случай на обслужване на едно гише предприятията нямат информация за това дали техен абонат или потребител е заявил желание за преносимост. Това става известно едва след като абонат или потребител е подал заявление и приемащият доставчик е уведомял за това даряващия. В случай, че предприятие предлага по-добри оферти на абонат или потребител преди подаване на заявление без да знае за намеренията на абоната или потребителя, то същото ще бъде в нарушение на тази разпоредба на Функционалните спецификации. Поради изложеното, предлагаме редакция на разпоредбата, която дава възможност на предприятията да предлагат на своите абонати и потребители по-добри конкурентни оферти, преди получаване на информация за желанието за прекратяване на договора на даден абонат, което би донесло допълнителни ползи за клиентите:

„чл. 22. Даряващият доставчик, както и неговите търговски представители, дистрибутори и партньори, нямат право да осъществяват контакти с абонатите или потребителите си, след подаване на заявление за преносимост, с цел обсъждане на предимствата или недостатъците от смяна на доставчика или за отправяне на нови оферти, промени в тарифния план и други условия по съществуващия договор на абоната.“

5. По чл. 26 от Проекта

5.1.С оглед предотвратяване на възможността прекалено рано даряващия доставчик да иска ограничаване на достъпа на абонат поради неплащане на последни текущи задължения, предлагаме в разпоредбата на чл. 26, ал. 1, т. 2 от Функционалните спецификации да се измени както следва:

„2. абонатът или потребителят има дължими задължения към даряващия доставчик, пряко свързани с пренасяния номер, и услугите, ползвани чрез него, възникнали

преди датата на подаване на заявлението и дължими от абоната или потребителя на даряващия доставчик."

Така разписаната разпоредба ще позволи предвиденото по процедура ограничаване на достъпа до мрежата на пренесен абонат (в срок от 60 дни от първата неплатена фактура, съгласно действащата процедура) да стане на по-късен етап. При положение, че абоната е заплатил всички дължими текущи задължения към момента на пренасяне, няма да се налага този срок да се брои от дата преди подаване на заявлението и реално ще се наложи след пренасянето да заплати задължения само по едно текущо задължение.

5.2. С оглед предложението на БТК за изменение на чл. 30 от Проекта, предлагаме да се измени и разпоредбата на чл. 26. Посоченото изменение има за цел да се позволи по-гъвкав подход при заплащането на определени от даряващия доставчик неустойки от една страна, и създаване на гаранция за последния за получаването на тези неустойки.

При „обслужване на едно гише“ прекратяването на договора с даряващия доставчик следва да се извърши чрез упълномощаване на приемащия доставчик с подаването на заявление за преносимост. В случай, че абонат заплати преди договорена преносимост всички дължими суми по срочни договори и/или такива за лизинг на крайни устройства или оборудване, то на практика процедурата ще се превърне в обслужване на две гишета. Абонатът, пожелал смяна, ще се обърне към даряващия доставчик за заплащане на задължения до края на договора, а не само текущи такива. По този начин се налага да получи „разрешение“ за пренасяне при друг доставчик, тъй като такива задължения се заплащат при прекратяване на договора. Едва след така получено „разрешение“, абонатът може да подаде заявление при приемащия доставчик. Създават се условия и за некоректни действия от страна на даряващия доставчик за „задържане“ на абоната.

Наред с това е необходимо да се гарантира и правото на абоната/потребителя да се откаже от преносимостта след подаване на заявление. Такова право е създадено и към момента чрез възможността за отказ един ден преди датата на пренасяне.

С оглед изложеното, предлагаме създадената в Проекта т. 3 от чл. 26, ал. 1 да отпадне, както и да се измени ал. 3 от същата разпоредба по следния начин:

„(3) Задължения, отнасящи се до заплащане на дължими суми, свързани с предсрочно прекратяване на срочни договори и/или такива за лизинг на крайни устройства или оборудване, се заплащат от абоната преди определената дата за преносимост.“

6. По чл. 27 от Проекта.

Във връзка с предложенията по т. 5 и т. 7 от настоящото становище предлагаме и изменение на чл. 27 от Проекта. Посоченото изменение следва да въведе срок за заплащане на дължими неустойки, свързани с предсрочно прекратяване на срочни договори и/или такива за лизинг на крайни устройства или оборудване.

Предложението на БТК има за цел да позволи на абоната да се откаже от преносимостта след като е подал заявление за преносимост (позволена към момента възможност за отказ в срок до един ден преди датата на пренасяне) от една страна и гаранция за даряващия доставчик относно дължими неустойки от друга.

Във връзка с изложеното предлагаме създаването на нова алинея 2 в разпоредбата със следното съдържание:

„(2) В случай на незаплащане на задължения по чл. 26, ал. 3 от страна на абоната или потребителя, или от страна на приемащия оператор, даряващият доставчик може да пренасочи датата за преносимост. В случай, че задълженията не бъдат заплатени до 30 дни от подаване на заявлението, процедурата се прекратява.“

7. По чл. 30 от Проекта

Текстовете в чл. 30, ал. 1 и ал. 2 са приложими за случаите, когато заявлението се подава при даряващия доставчик, а не при приемащия доставчик. Това е така, тъй като те целят ограничаване на възможността даряващият доставчик да отказва преносимост, когато абонат подаде заявление при него.

При „обслужване на едно гише“ е необходимо да се регламентират конкретно случаите, в които даряващият доставчик може да откаже преносимост. Това е единственият възможен извод, тъй като действията на приемащия доставчик ще се явят функция на извършваните проверки от даряващия доставчик. В тази връзка основанията за отказ следва да гарантират, че даряващият доставчик ще спазва определени правила и процедури по проверки. Това се налага с оглед посещението на клиента единствено при приемащия доставчик и необходимост от извършване на комуникация между даряващия и приемащ доставчик. Всеки доставчик има интерес да увеличава абонатите си. От тази гледна точка следва условията, при които приемащият доставчик ще може да отказва сключване на договор с „пренасяне“ на номер, да са част от общите условия, а не да произтичат от Функционалните спецификации. Това ще гарантира равнопоставеност между собствените абонати и абонатите, заявили пренасяне – изискване на разпоредбата на чл. 20 от действащите Функционални спецификации (разпоредбата не е поставена на обществено обсъждане за изменение). Това е и единственият възможен извод, тъй като чрез въвеждане на основания за отказ от страна на приемащия доставчик от една страна, и действието на посочената разпоредба от друга страна, КРС необосновано ще създаде възможност за изменение на Общите условия на предприятията по отношение на съществуващите абонати.

Наред с това вменияването на конкретни задължения и основания за отказ за „приемане“ на нови абонати ще доведе до силно затрудняване на приемащия доставчик да определя по-добри условия за абонатите при сключване на договор, а от там ще затрудни „пренасянето“ на номера.

Във връзка с това предлагаме разпоредбата на чл. 30 да се измени по следния начин:

„чл. 30, ал. 1 Преносимост на номер/номера може мотивирано да бъде отказана от даряващия доставчик, само в следните случаи :

1. MSISDN е несъществуващ или не е предоставен на абонат или потребител на даряващия доставчик;
2. MSISDN не е активен;
3. даряващият доставчик вече е получил валидно заявление за пренасяне на същия MSISDN, процедурата, по което още не е приключила или е налице валидно заявление пред друг приемащ доставчик за същия номер, процедурата по разглеждане на което още не е приключила.
4. абонатът или потребителят има дължими задължения към даряващия доставчик, пряко свързани с пренасянния номер, и услугите, ползвани чрез него, възникнали и станали изискуеми преди датата на подаване на заявлението и дължими от абоната или потребителя на даряващия доставчик.
5. абонатът или потребителят е ползвал услугите на даряващия доставчик за период по-малък от 3 месеца или потребителят не е активирал допълнителна сума на обща стойност по-малка от 10 лв. към момента на подаване на заявлението;
6. данните за абоната/потребителя са непълни и/или неточни;

7. абонатът или приемащият доставчик не е платил всички дължими суми, съгласно чл. 27, свързани с предсрочно прекратяване на срочни договори с даряващия доставчик и/или такива за лизинг на крайни устройства или оборудване, пряко свързани с пренесения номер и услугите, ползвани чрез него.”

8. По чл. 32, ал. 1 от Проекта.

Предлагаме разпоредбата да се измени като след думите „не по-дълъг от 7 часа” се допълнят думите „и време за установяване на възможност за преносимост не по-дълъг от един работен ден за отделен номер и два работни дни за група номера”.

При процедурата „обслужване на едно гише” е необходимо приемащият и даряващият доставчик да извършат съответни проверки и да си комуникират след подаване на заявлението. Наличието на срок за обмяна на информация по разглеждане на заявлението е необходим с оглед гарантиране на условието даряващият доставчик своевременно да уведоми приемащия доставчик за възможността за преносимост или отказ.

Във връзка с изложеното предлагаме срокът за реализация на преносимостта да включва и времето за обмен на информация между доставчиците. Предложеното от нас изменение на разпоредбата е съобразено със сега действащите срокове и дава възможност за обмен на необходимата информация и за установяване на възможността за преносимост, както и възможност за своевременно определяне на датата за осъществяване на пренасянето.

9. По чл. 35 от Проекта

Разпоредбата на чл. 134 от ЗЕС определя задължение за предприятията да дават възможност на свои абонати и потребители безпрепятствено да могат да сменят доставчика със запазване на номерата.

Задължението за определяне на цени, покриващи разходите, е общо за начина на определяне на цени. Това може да доведе до определяне на спекулативно високи цени, които да бъдат пречка за реализиране на преносимостта.

В тази връзка предлагаме в разпоредбата на чл. 35 от Функционалните спецификации след текста „Закона за електронните съобщения” да се добави текстът „и не следва да създава пречки за преносимостта на номерата”.

10. Предлагаме създаване на нова преходна и заключителна разпоредба:

§ 9. Издадените удостоверения в срок до две седмици от подписване на процедурата по чл. 24, ал. 1 са валидни до изтичане на срока на тяхната валидност.

Такава преходна разпоредба ще даде възможност за непрекъсваемост на процеса по преносимост.